

מסכת פסחים פרק ו משנה ב

משנה ב

אמר רבי אליעזר: והלא דין הוא, מה אם שחיטה שהיא משום מלאכה, דוחה את השבת אלו שהן משום שבות, לא ידחו את השבת?

השיב רבי עקיבא ואמר: הזאה תוכיח, שהיא מצוה והיא משום שבות ואינה דוחה את השבת; אף אתה אל תתמה על אלו, שאף על פי שהן מצוה והן משום שבות, לא ידחו את השבת

אמר לו רבי יהושע: יום טוב יוכיח, שהתירו בו משום מלאכה ואסור בו משום שבות.

אמר לו רבי אליעזר: ועליה אני דן; ומה אם שחיטה שהיא משום מלאכה דוחה את השבת הזאה שהיא משום שבות, אינו דין שדוחה את השבת?

אמר לו רבי אליעזר: מה זה, יהושע? מה ראיה רשות למצוה?

אמר לו רבי עקיבא: או חלופי! מה אם הזאה שהיא משום שבות, אינה דוחה את השבת שחיטה, שהיא משום מלאכה, אינו דין שלא תדחה את השבת?

אמר לו רבי אליעזר: עקיבא, עקרת מה שכתוב בתורה (במדבר ט, ג) "בין הערבים... במעדו", בין בחל בין בשבת

אמר לו: רבי, הבא לי מועד לאלו כמועד לשחיטה

כלל אמר רבי עקיבא: כל מלאכה שאפשר לעשותה מערב שבת אינה דוחה את השבת. שחיטה, שאי אפשר לעשותה מערב שבת דוחה את השבת.